

Grondwettelijk Hof

PERSBERICHT OVER ARREST 107/2020

De betekening van een administratieve juridictionele beslissing moet de mogelijkheid van administratief cassatieberoep alsmede de vormvoorschriften en termijnen ervan vermelden

Volgens het Grondwettelijk Hof schendt artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de artikelen 10, 11 en 13 van de Grondwet in zoverre niet in de verplichting is voorzien om, bij de betekening van een administratieve juridictionele beslissing, het bestaan van een administratief cassatieberoep alsook de vormvoorschriften en termijnen ervan te vermelden. In afwachting van een optreden van de wetgever, staat het aan de verwijzende rechter om een einde te maken aan de vastgestelde ongrondwettigheid, door de regeling die in eerstgenoemd artikel is neergelegd naar analogie toe te passen.

1. Context van de zaak

Bij de Raad van State wordt een administratief cassatieberoep ingesteld tegen een beslissing van de Hogere Commissie van Beroep te Brussel, waarbij werd besloten tot een invaliditeit van 45 % in het kader van een pensioenaanvraag die werd ingediend door een oorlogsslachtoffer. Die beslissing, waarvan aan de verzoeker kennis wordt gegeven op 7 juli 2017, bevat geen enkele vermelding van de van toepassing zijnde rechtsmiddelen, noch van de nadere regels ervan. De verzoeker stelt op 23 januari 2018 een administratief cassatieberoep in bij de Raad van State. De termijn voor de administratieve cassatie is echter 30 dagen. De Raad van State oordeelt dat aan het Hof bijgevolg een prejudiciële vraag moet worden gesteld over de grondwettigheid van artikel 19, tweede lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, in zoverre die bepaling niet uitdrukkelijk erin voorziet dat bij de betekening van een administratieve juridictionele beslissing het bestaan, de vormvoorschriften en de termijnen van de administratieve cassatieberoepen moeten worden vermeld, terwijl zulk een verplichting wel geldt voor een administratieve akte of beslissing.

2. Onderzoek door het Hof

Terwijl artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat het bestaan van beroepen tot nietigverklaring alsook de in acht te nemen vormvoorschriften en termijnen en de modulering van het aanvangspunt van de verjaringstermijnen moeten worden vermeld bij de betekening van een individuele administratieve akte of beslissing, stelt het Hof vast dat dit niet het geval is voor de beslissingen die met een administratief cassatieberoep worden bestreden.

De prejudiciële vraag heeft geen betrekking op de verschillende termijnen die van toepassing zijn op, enerzijds, het beroep tot nietigverklaring en, anderzijds, het administratief cassatieberoep bij de Raad van State - situatie die het Hof reeds als grondwettig heeft beschouwd -, maar op de ontstentenis van een verplichting om, bij de betekening van een administratieve jurisdictionele beslissing, de mogelijkheid om een administratief cassatieberoep in te stellen alsmede de op dat beroep van toepassing zijnde vormvoorschriften en termijnen te vermelden.

Het recht om een administratief cassatieberoep in te stellen tegen een administratieve jurisdictionele beslissing mag weliswaar worden omgeven met specifieke procedurele vereisten bij het aanwenden van rechtsmiddelen, maar die vereisten mogen het de rechtzoekende niet onmogelijk maken zich op een beschikbaar rechtsmiddel te beroepen.

De vermelding van de mogelijke rechtsmiddelen bij de betekening van een jurisdictionele beslissing is een essentieel element van het algemeen beginsel van behoorlijke rechtsbedeling en van het recht op toegang tot een rechter, dat voortvloeit uit artikel 13 van de Grondwet.

Aangezien de verwachtingen met betrekking tot het recht op een eerlijk proces en het informeren van de rechtzoekende dat inherent is aan het recht op toegang tot een rechter, even reëel en legitiem zijn bij de adressaten van een beslissing van een administratief rechtcollege als bij de adressaten van een individuele administratieve akte, doet het ontbreken van de voormelde verplichting zonder redelijke verantwoording afbreuk aan dat beginsel.

De prejudiciële vraag dient bevestigend te worden beantwoord, zo besluit het Hof.

Het voegt eraan toe dat het aan de wetgever staat de nadere regels te bepalen van de verplichting om, bij de betekening van een administratieve jurisdictionele beslissing, de mogelijkheid van administratief cassatieberoep alsmede de vormvoorschriften en termijnen ervan te vermelden. In afwachting van een optreden van de wetgever, staat het aan de verwijzende rechter een einde te maken aan de vastgestelde ongrondwettigheid, door de regeling die is neergelegd in artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State naar analogie toe te passen.

Het Grondwettelijk Hof is een rechtcollege dat waakt over de inachtneming van de Grondwet door de verschillende wetgevers in België. Het Hof kan wetten, decreten en ordonnanties vernietigen, ongrondwettig verklaren en schorsen wegens schending van een fundamenteel grondrecht of een bevoegdheidverdelende regel.

Dit persbericht, opgesteld door de griffie en de referendarissen die met de persrelaties zijn belast, bindt het Grondwettelijk Hof niet. Uit de aard zelf van de samenvatting, bevat zij niet de in het arrest noodzakelijk opgebouwde redeneringen, noch de specifieke nuanceringen van het arrest.

Het arrest nr. 107/2020 is te vinden op de webstek van het Grondwettelijk Hof, www.grondwettelijk-hof.be (<https://www.const-court.be/public/n/2020/2020-107n.pdf>).

Contactpersonen voor de pers

Sarah Lambrecht | sarah.lambrecht@grondwettelijk-hof.be | 02/500.12.83

Frank Meersschaut | frank.meersschaut@grondwettelijk-hof.be | 0475/325.218

Volg ons via Twitter [@ConstCourtBE](https://twitter.com/ConstCourtBE)

